

[Ib Thyregod.]

inde på det i sin fremsættelsestale, eller af denne lov, er for så vidt ikke afgørende, men jeg tror, der er et behov på dette område.

Tvangsarvereglerne er også ændret således, at tvangsarven nedsættes til halvdelen, således som det er blevet nævnt. Medens dette i og for sig ikke forringer ægtefællens stilling, fordi hendes tvangslod stadig bliver $\frac{1}{6}$, er det en forringelse af livsarvingernes stilling, navnlig hvis der er en ægtefælle. Dette må vi naturligvis også diskutere nærmere i udvalget.

Forlodsretten i forslaget er en nydannelse, og det er efter svensk mønster, man har fundet frem til denne ret for børnene. De umyndige børn, som ikke har fået nogen uddannelse, kan få et forlods beløb i dødsboet. Det må til en vis grad ses i forbindelse med de regler, jeg omtalte før vedrørende tvangsarv. Jeg tror, at denne forlodsret er udtryk for en rigtig tanke; men om den i alle tilfælde virker rimelig, også i tilfælde, hvor der er tale om en virksomhed, som en af arvingerne skal overtage, f. eks. en landejendom, er et af de spørgsmål, vi gerne vil se nærmere på. I øvrigt er det sådan, at de regler, som gælder for landejendomme, bl. a. for selvejerbønderes adgang til at oprette testamente, opretholdes ved det nye forslag.

Jeg hilser det velkommen, at man nu vil afskaffe disse mærkelige indsigelser, der skal fremsættes mod formløse testamente, og giver en rigtig og mere klar regel på dette område.

Vedrørende båndlæggesspørgsmålet er det sådan, at man her i væsentlig grad går væk fra de regler, der hidtil har været gældende på dette område. Man går væk fra konfirmationsbestemmelserne, og der er jo i øvrigt foreslået en række detaljeregler, som jeg ikke her nærmere skal komme ind på. Jeg vil dog gerne i denne forbindelse nævne problemerne omkring overformynderiet.

Det ærede medlem hr. Peter Larsen ret-

tede i februar måned et spørgsmål til den højtærede justitsminister vedrørende overformynderiet. Baggrunden for dette spørgsmål var det faktum, at overformynderiet igennem en række år havde givet en ret lav rente, 4 pct., af de massebestyrede midler på et tidspunkt, da banker og sparekasser, som det nu er tilfældet, giver en langt højere rente. Der er naturligvis en særlig baggrund for dette, således som den højtærede justitsminister også nævnte det i sit svar til det ærede medlem, men jeg synes alligevel, at renten må siges at være utilfredsstillende, også under hensyntagen til, at det er midler anbragt på lang sigt. I det hele taget er forholdet det vedrørende de midler, der er båndlagt — det gælder både i overformynderiet og andre steder — at den pengeudvikling, den inflation, som vi har set, har medført en stadig forringelse af de formuer, som er anbragt i overformynderiet og lignende steder. Det er sådan, at de renter, som er oppebåret, i mange tilfælde er gået fuldt ud til at dække pengeforringelsen og den skat, der skulle erlægges af disse renter. Det er naturligvis uheldigt for de mange, der har deres penge anbragt i overformynderiet eller båndlagt i øvrigt — det gælder også umyndige.

Spørgsmålet var, om man ikke kunne finde frem til andre regler her, og jeg vil da synes, det var naturligt, at man også gav en vis adgang for overformynderiet og andre båndlæggelsesinstitutter til at anbringe en del af midlerne i aktier. Vi har jo allerede for pensionskasser gennem en lovgivning fået indført en adgang til at anbringe en del af midlerne, 15 pct., i aktier, og jeg synes i og for sig, det var naturligt, om man gik det skridt videre, at man også her gav mulighed for dog i hvert fald til en vis grad at modvirke pengeforringelsen.

Jeg vil i øvrigt gerne spørge den højtærede justitsminister, om der foreligger noget nyt fra det udvalg, som ministeren omtalte var nedsat angående overformynderiet, og om vi i det folketingsudvalg, som nu vil blive nedsat om arvelovsforslaget,